

Regnskab. Dette er i mine Tanker en ganske anden Ting end at „godkjende“; thi naar man godkjennder Noget, erklærer man det for rigtigt. Nu forekommer det mig, at Rigsdagen ikke kan give en saadan Erklæring; Rigsdagen kan ikke ved de Medlemmer, der staae til dens Raadighed, gaae ind paa en Undersøgelse, om Regnskabet i sine Enkeltheder er rigtigt; det hverken kan eller vil Rigsdagen gjøre. Det er ogsaa bekjendt, at der ved hvert Aars Regnskab fremkommer en stor Mængde af de saakaldte Regnskabsposter, det vil sige, at der enten er regnet for Lidt til Indtægt eller for Lidt til Udgift, og Berigtigelserne af disse Poster, som henhøre til det foregaaende Aar, optages i det Regnskab, som fremlægges. Herefter kan man altsaa ikke sige, at Rigsdagen „godkjennder“ Regnskabet; Regnskabet kan ikke af Rigsdagen erklæres for rigtigt; derimod kan Rigsdagen meget vel erklære, at den frasalder at gjøre Ansvar gjældende med Hensyn til det aflagte Regnskab, men saa maa Indstillingen lyde ganske anderledes. Der maatte foretages en heel Omföskrivning af Udtrykket, og jeg seer ikke, hvad man vilde opnaae derved, istedetfor at bruge et Ord, der eengang er vedtaget i Regnskabsvæsenet. At man siger: jeg kjender ikke dette Ord, troer jeg ikke er tilstrækkelig; dersom det forlanges, saa kan jeg nævne en Masse Udtryk baade i Regnskabet og i Lovgivningen, som man ikke kan forstaae, dersom man ikke har gjort sig bekjendt med, i hvilken Betydning disse Udtryk her anvendes. Man vil ikke finde den rette Forklaring af disse fremmede Ord i Lexika, thi de have i Almindelighed en ganske anden Betydning end den, i hvilken de benyttes i Regnskabsager. Jeg vil derfor tillade mig at anbefale den ærede Forsamling at beholde det Udtryk, som nu eengang er vedtaget og brugt i saa mange Aar.

L. Jensen: Det forekommer mig, at den høitagtede Ordfører har Mæest imod Endringsforslaget, fordi det er stillet, eller har den Overföskrift at være stillet, af Udvalgets Fleertal, og det synes mig ikke har saa grumme meget paa sig. — Han nævnte dernæst, at der var en heel Mængde fremmede Ord i Statsrevisionens Beretning. Det vil jeg indrømme, og jeg vilde

ogsaa ønske, at danske Ord vare satte i Stebet for disse overalt, hvor de findes, men det gjør virkelig stor Forskjel, hvor de fremmede Ord ere anførte. Naar der her i Slutningsindstillingen staaer, at Rigsdagen meddeler for sit Vedkommende Decharge for Statsregnskabet for Finantsaaret 1861—62, saa er det jo en Hovedbeslutning, der herved tages; man billiger jo herved hele Regnskabet. Det har noget heelt Andet at bethyde, om man er i Tvivl om Forstaaelsen af et Ord, der staaer paa dette Sted, end om der ellers findes fremmede Ord i Regnskabet, hvor Talen er om en enkelt Post eller et enkelt Affnit; her godkjennder man jo det hele Regnskab ved at give Decharge paa det, hvilket jo, saavidt jeg kan forstaae, skal være det Samme som at billige det; men mon ikke „godkjende“ og „billige“ ere saa nær beslægtede i Betydning, at man godt kan bruge det ene istedetfor det andet af disse Udtryk? Hvis man kan forstaae Ordet Decharge paa saamange forskjellige Maader, saa synes mig dog, at man hellere maa see at faae et dansk Ord, selv om det ikke er saa ganske korrekt, naar det dog bethyder omtrent det Samme. Jeg maa derfor bestemt opfordre det ærede Thing til at stemme for de tre Herrer's Forslag, fordi jeg, naar jeg skal afgive min Stemme for et saa vigtigt Punkt som Slutningsindstillingen, gjerne vil vide, hvad det er, jeg stemmer for, og det kan jeg ikke vide, naar der, som i dette Tilfælde, staaer et fremmed Ord, hvoraf jeg ikke har lært ret mange. Jeg vil hellere have et dansk Ord, om det ogsaa har en noget slap Betydning og kan forstaaes paa flere Maader, naar det dog gjør samme Gavn.

Thalbitzer: Jeg hører ikke til dem, som ved enhver Leilighed ville forbedre Sproget, og det kunde navnlig ikke falde mig ind at slutte mig til et Forslag, der gik ud paa at opsoge ældgamle danske Benaevnelser, der aldeles ere gaaede i Forglemmelse for den nuværende Slægt, for at sætte dem i Stebet for udenlandske Ord, der ofte i Virkeligheden blive bedre forstaaede end de gamle Ord. Men, naar der kommer et Forslag som dette om at benytte et godt dansk Ord, der bethyder omtrent det Samme som det fremmede Ord, da fore-